

POSTI- JA LENNÄTINHALLITUKSEN KIERTOKIRJEKOKOELMA

1966

No 2

N:o 2.

Kiertokirje

neljän yleisen kiitos-, katumus- ja rukouspäivän viettämisestä vuonna 1966.

Posti- ja lennätinhallitus ilmoittaa täten toimipaikoille tiedoksi seuraavan otteen maan hallituksen antamasta rukouspäiväjulistuksesta:

Julistus

neljästä kiitos-, katumus- ja rukouspäivästä, jotka koko maassa on juhlallisesti vietettävä vuonna 1966.

Annettu Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 1965.

Ihmisten elämänpiirissä yksilön kasvattaminen ja opettaminen — yhteiskuntaan sopeuttaminen — muodostaa oleellisen ja pitkäaikaisen tehtävän. Vuosisatojen kuluessa tämän tehtävän laajuus ja merkittävyys on jatkuvasti kasvanut. Samanaikaisesti on tällä alueella suoritettava työ vaikeutunut.

Oma kansamme on jo lähes tuhat vuotta elänyt kristinuskon vaikutuspiirissä. Kasvatustyön tuloksia arvioidessamme saatamme rikkaitten myönteisten saavutusten ohella todeta laiminlyöntejä, puutteita ja virheitä. Tämä on varsin luonnollista, sillä elämä kehittyy ja muuttuu niin ripeässä tahdissa, että kasvatuksen sopeutuminen siihen vaatii aikaa.

Tältä pohjalta kohoavat myös kodin kasvatustyön vaikeudet. Vanhempien ja nuorten maailmankuva on erilainen. Vanhemmat katselevat mielellään taaksepäin, nuorten maailma avartuu ja rikastuu tulevaisuuteen kurottautumalla. Lisäksi yhteiskunta sitoo eri tavoin vanhempia ja nuoria, molempien vanhempien ansiotyö riistää aikaa antautumiselta kasvavan polven ongelmiin. Nuorten ajatusmaailma ja tarpeet pysyvät tuntemattomina ja — mikä pahinta — heidän rakkauden ja ymmärtämyksen kaipuunsa jää täyttymättä. Kaikilta kasvattajilta, tekivät he työtään

kodissa, koulussa tai kirkossa, vaaditaan erityisesti rakkautta tähän työhön ja kiintymystä kasvatettavaan. Selkeästi pitää nähdä kasvatuksen päämääränä nousevien sukupolvien edustajain kehittyminen tasapainoisiksi yksilöiksi, oivallisiksi ammattinsa taitajiksi, vireästi kansakunnan tulevaisuutta rakentaviksi yhteiskunnan jäseniksi.

Vuonna 1966, kansanopetuksemme vuositaisen työn merkkivuonna, meillä on erityinen kiitoksen aihe muistaa niitä sukupolvia, jotka ovat ahertaneet maamme kansanopetuksen työsaralla. Heidän vaivannäkönsä ja uutteruutensa vaikutuksesta kuulumme nyt maailman sivistyskansojen eturiviin. Tältä lujalta perustalta on rakennettava edelleen, yhä uusiutuvina tavoitteina kansamme henkisten ja aineellisten voimavarojen jatkuva kartuttaminen.

Koti, koulu ja kirkko ovat yhdessä etsineet tietä siunausriikkaaseen kasvatus- ja opetustyöhön. Niin on oltava edelleen. Kukaan ei saa vetäytyä syrjään, heikointakin on tuettava. Vain täten täytämme kristittyinä velvollisuutemme kanssaihisiämme kohtaan.

Kasvattaja ja opettaja saa usein kokea myös epäonnistumisen työssään. Näin hän joutuu nöyrytymään suuren tehtävänsä edessä.

Kasvatuksen parhaat hedelmät korjataan silloin, kun työtä tehdään nöyrällä mielellä, rukouksen hengessä. Näin kasvattaja itsekin saa elää kasvatettavana. Pyhä Sana sanoo meille: ”Minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka opetan sinulle, mikä hyödyllistä on, johdatan sinua sitä tietä, jota sinun tulee käydä”.

Hallitus on vanhaa kristillistä tapaa noudattaen päättänyt, että vuonna 1966 on vietettävä neljä yleistä kiitos-, katumus- ja ru-

kouspäivää, nimittäin sunnuntaina 13 päivänä helmikuuta, sunnuntaina 8 päivänä touku-kuuta, sunnuntaina 17 päivänä heinäkuuta ja sunnuntaina 16 päivänä lokakuuta.

Posti- ja lennätinhallitus kiinnittää toimipaikkojen hoitajien huomiota virantoimitusohjesäännön 51 §:n määräyksiin kaikkien posti- sekä posti- ja lennätintoimipaikkojen postipuolen suljettuna pitämisestä rukouspäivinä.

Helsingissä, tammikuun päivänä 1966.

Pääjohtaja Oiva Saloila.

Johtaja Armas Uotila.